

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/139/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5724203387
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5724203387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. E. XX, F., zastúpeného právnou zástupkyňou Mgr. Zuzanou Pivoňkovou, advokátkou, so sídlom G. H. X, C., proti bývalej manželke: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. E. XX, C., v konaní o zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, na odvolanie bývalej manželky proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 28Pc/4/2024-91 zo dňa 21. februára 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zrušil s účinnosťou od 05.12.2024 vyživovaciu povinnosť povinného (navrhovateľa) voči oprávnenej (bývalej manželke) určenú rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 17Pc/3/2023 zo dňa 21.09.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoP/4/2024 zo dňa 07.02.2024 a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 72 ods. 3 Zákona o rodine, keď konštatoval, že v danej veci uplynula päťročná doba od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, a to dňa 27.05.2024 (rozsudok o rozvode manželstva účastníkov konania nadobudol právoplatnosť dňa 27.05.2019). Bývalej manželke bol počas týchto piatich rokov priznaný nárok na príspevok na výživu rozvedenej manželke, ktorý ale nezaničil uplynutím danej doby, keďže vo výrokovej časti rozsudku doba obmedzená nebola, a preto vyhovel návrhu navrhovateľa na zrušenie príspevku dňom podania jeho návrhu na začatie konania. Pokiaľ citované ustanovenie § 72 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje dobu piatich rokov predĺžiť, tu zákonodarca stanovil výrazne prísnejšie podmienky ako na samotné priznanie tohto príspevku a podľa názoru súdu prvej inštancie by sa bývala manželka musela domáhať predĺženia tejto doby na súde, avšak taktiež iba počas plynutia päťročnej doby od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd prvej inštancie mal zároveň za to, že u bývalej manželky ako oprávnenej neboli v priebehu konania zistené také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali predĺženie príspevku na rozvedeného manžela. Bývala manželka je naďalej občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, jej príjem predstavuje invalidný dôchodok vo výške 401,30 Eur mesačne a príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov v súvislosti s prevádzkou osobného motorového vozidla vo výške 45,76 Eur. Aj keď zákon vyslovene nedefinuje, čo je potrebné pokladať za stav vyžadujúci sústavnú opateru, súd prvej inštancie mal za to, že tento stav je potrebné vyhodnotiť vzhľadom na okolnosti každého konkrétneho prípadu. Bývalá manželka predložila súdu potvrdenia o jej nepriaznivom zdravotnom stave, ale nepožiadala ani o pridelenie asistenta, až na pojednávaní dňa 21.01.2025 uviedla, že vzhľadom na odporúčanie obvodnej lekárky začala túto situáciu riešiť. Aj z predložených posudkov mal súd prvej inštancie preukázanú odkázanosť bývalej manželky na pomoc inej osoby len v niektorých popísaných činnostiach.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote bývalá manželka navrhovateľa. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a priznať jej príspevok na výživu vo výške 100,- Eur mesačne (teda návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť), poukazujúc na to, že nie je schopná sa sama z objektívnych dôvodov živiť, hlavne s ohľadom na dlhodobú nepriaznivú zdravotnú situáciu, ktorá si vyžaduje sústavnú opateru. Je po štyroch operáciách driekovej chrbtice, liečba je len paliatívna (opiáty a podobne) a aktuálne sa konzultuje zavedenie elektrického stimulátora miechy. Mladší syn zmenil zamestnanie z dôvodu starostlivosti o ňu, keď pôvodne pracoval v hlavnom pracovnom pomere v pizzerii E. a teraz pracuje len na dohodu v taxislužbe C.. Kvôli jej zdravotnému stavu nepracuje vo svojom vyštudovanom odbore mechatronik, zanechal štúdium na vysokej škole a opustil prácu v zahraničí. Starší syn J. žije v K., kde študoval a štúdium prerušil z dôvodu vážnych zdravotných problémov, momentálne je teda bez príjmu a jeho stav mu nedovoľuje pracovať ani študovať. Návrh na predĺženie doby výživného v minulosti nepodávala, keďže v rozsudku sa neuvádzalo, že sa jedná o určitú dobu, ani nikde nenašla, že takáto povinnosť je v danom prípade nutná. Rozsudok krajského súdu jej bol doručený začiatkom apríla 2024 a päťročná lehota od rozvodu uplynula v máji 2024. Poukazovala na to, že momentálne bývalý manžel neplatí ani dlh na zameškanom výživnom, aj keď súd túto povinnosť nezrušil. Momentálne predstavuje dlh na výživnom sumu 285,63 Eur.

3. Navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukazoval na to, že bývalá manželka nevyužila svoje právo a nepožiadala o predĺženie zákonnej lehoty počas jej plynutia, a teda nesplnila ani hmotnoprávnu podmienku pre to, aby bolo vôbec možné uvažovať o predĺžení príspevku. Argumentácia, že nevedela o svojej povinnosti podať návrh na predĺženie doby, podľa jeho názoru, neobstojí, pretože v zmysle všeobecne platnej zásady sa nikto nemôže zbaviť zodpovednosti za svoje konanie alebo určitej povinnosti tvrdením, že nepoznal zákon, resp., že o svojich povinnostiach nevedel. V rámci odvolacieho konania, podľa jeho názoru, bývalá manželka žiadnym spôsobom nepreukázala, že by bola odkázaná na pomoc asistenta, dokonca ani to, že by sa jej zdravotný stav zhoršil tak, ako to tvrdí. Jediné tvrdenie, ktoré predložila, je potvrdenie vystavené všeobecnou lekárkou zo dňa 04.02.2025, že vyžaduje nepretržitú starostlivosť a pomoc druhej osoby. Ak by to tak bolo, bývalej manželke by nestačil ani príspevok na osobného asistenta, pretože tento sa poskytuje len na 7.300 hodín osobnej asistencie ročne a podľa uvedeného potvrdenia by išlo skôr o poskytovanie starostlivosti ústavnou celodennou formou. Opakovane zdôraznil, že nikdy nechcel zľahčovať jej zdravotný stav, je si vedomý toho, že má zdravotné problémy, na druhej strane poukázal aj na to, že po narodení synov a materskej a rodičovskej dovolenke nikdy nepracovala a ani sa nesnažila nikde zamestnať, a to ani predtým, ako jej nastali problémy s chrbticou a následnými operáciami. Bol toho názoru, že nemá vybudované pracovné návyky a vo veku 53 rokov začať pracovať aspoň na pár hodín z domu je náročné.

4. Bývalá manželka vo svojom ďalšom vyjadrení považovala za urážlivé vyjadrenie navrhovateľa v tom, že stratila pracovné návyky. Pokiaľ jej to zdravotný stav dovoľoval, angažovala sa niekoľko rokov ako dobrovoľníčka v Slovenskej aliancii ochrancov zvierat, problém s pohybovým ústrojenstvom má až od roku 2018. Bývalý manžel, podľa jej názoru, nie je kompetentný posudzovať jej zdravotný stav ani schopnosť. Opätovne poukázala na to, že nikde v zákone nenašla ani to, že by bolo jej povinnosťou žiadať o predĺženie príspevku na výživu rozvedeného manžela počas plynutia päťročnej lehoty od rozvodu manželstva. Pokiaľ jej bude priznaný príspevok na osobnú asistenciu, o ktorú požiadala, rodinný príslušník smie vykonávať len obmedzené spektrum výkonov a žiadala o 90 hodín/mesiac. Ďalšie hodiny žiadala pre inú osobu, ktorá s ňou nie je v príbuzenskom vzťahu. Príspevok by nijako nezlepšil jej finančnú situáciu, keďže patrí osobnému asistentovi ako odmena. Pokiaľ poukázala na zdravotný stav staršieho syna, reagovala tým na argument, že dospelé deti majú prispievať rodičom, keď to potrebujú.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 1, 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom mal odvolací súd preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 10Pc/30/2018-113 zo dňa 16.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.05.2019. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 17Pc/3/2023 zo dňa 21.09.2023 v spojení s rozsudkom Krajského

súdu v Žiline sp.zn. 13CoP/4/2024 zo dňa 07.02.2024 bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu rozvedenej manželke sumou 100,- Eur mesačne.

7. Podľa ust. § 72 ods. 3 Zákona o rodine príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

8. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu navrhovateľa rozhodoval o zrušení príspevku na rozvedenú manželku. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrhu na zrušenie príspevku na rozvedenú manželku vyhovel.

9. Tak, ako to napokon správne konštatuje súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku, uplynutím doby piatich rokov od právoplatnosti rozhodnutia súdu o rozvode manželstva nezaniká súdom určená povinnosť prispievať na výživu rozvedeného manžela, pokiaľ bola v rozhodnutí súdu určená bez časového obmedzenia (tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci). K zrušeniu vyživovacieho príspevku môže dôjsť teda len na základe návrhu na začatie konania, keďže v tomto prípade sa jedná o konanie, ktoré nemožno začať bez návrhu. To isté teda platí i pri predĺžení doby príspevku, a teda i k predĺženiu doby môže dôjsť len na základe podaného návrhu na začatie konania. Spornou medzi účastníkmi bola otázka, dokedy, teda v akej lehote možno takýto návrh podať, keď bývalá manželka argumentovala tým, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť podať takýto návrh počas plynutia päťročnej lehoty od rozvodu manželstva.

10. Tak, ako to je už i vyššie uvedené z ustanovenia § 72 ods. 3 veta druhá Zákona o rodine, u príspevku na výživu rozvedeného manžela, vyplýva možnosť súdu výnimočne predĺžiť dobu trvania príspevku. Používajúc logický výklad spojenia „predĺžiť dobu“ je zrejmé, že k predĺženiu môže dôjsť len v rámci plynutia tejto doby (päťročnej od rozvodu manželstva), lebo po jej uplynutí už žiadne predĺženie neprichádza do úvahy a súd ani nemá možnosť predĺžiť dobu, ktorá zanikla. Jednalo by sa o určenie nového príspevku na rozvedenú manželku, ktorý ale zákonná úprava už neumožňuje, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).